

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gorzowie W.. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jacek Przybylski
Ławnicy:	Wanda Czajkowska Wanda Grossy-Sikorska
Protokolant:	sekr. sądowy Dorota Okińczyc

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2015 r. w Gorzowie W.. na rozprawie

sprawy z powództwa A. C. (1) M. G.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. W..

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. W.. na rzecz powoda A. C. (1) kwotę 2560,00 zł netto (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt złotych netto) tytułem wynagrodzenia za miesiąc marzec i kwiecień 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1280,00 zł od dnia 11.04.2015r. do dnia zapłaty i od kwoty 1280,00 zł od dnia 11.05.2015r. do dnia zapłaty.

II. Pozew o zapłatę wynagrodzenia za miesiąc styczeń, luty 2015r. odrzuca;

III. Zasądza od pozwanej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. W.. na rzecz powoda M. G. kwotę 2083,00 zł brutto (dwa tysiące osiemdziesiąt trzy złote brutto) tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc luty 2015r. i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.03.2015r. do dnia zapłaty;

IV. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w pkt. I i II co do kwoty 1750,00 zł;

V. Nakazuje ściągnąć od pozwanej spółki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gorzowie W.. kwotę 200 złotych tytułem zwrotu opłaty od której powodowie byli zwolnieni.

IV P 257/15

UZASADNIENIE

Powód A. C. (1) wystąpił przeciwko Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. z pozwem, w którym wniósł zasądzenie kwoty 5120 złotych netto tytułem wynagrodzenia.

W piśmie z dnia 18 czerwca 2015 roku powód sprecyzował żądanie wnosząc o zapłatę wynagrodzenia za miesiące marzec i kwiecień 2015 roku.

Na rozprawie w dniu 25 września 2015 roku powód wniósł ponadto roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2015 roku oraz odprawę. Powództwo w tym zakresie zostało wyłączone do odrębnego postępowania.

W toku procesu pozwana spółka zmieniała nazwę na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

Pozwana spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, iż jest przedwczesne, albowiem zawarła z powodem porozumienie w którym uzgodnili, iż wynagrodzenie powoda zostanie wypłacone w styczniu 2016 roku.

Powód M. G. wystąpił przeciwko Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. z pozwem, w którym wniósł zasądzenie kwoty 1750 złotych brutto tytułem wynagrodzenia za miesiąc luty 2015 roku oraz kwoty 333,44 złote tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Powód dochodził powyższych kwot z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2015 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd nakazał pozwanej spółce zapłacić powodowi kwotę 2.083,44 złote wraz z odsetkami.

Pozwana spółka w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie, wskazując, iż jest przedwczesne, albowiem zawarła z powodem porozumienie w którym uzgodnili, iż wynagrodzenie powoda oraz ekwiwalent zostaną wypłacone z dniem 01 września 2015 roku.

Przedmiotowa sprawa została rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. G. był zatrudniony w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę do dnia 28 lutego 2015 roku. Pozwana spółka nie wypłaciła wynagrodzenia za pracę za miesiąc luty 2015 roku oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Okoliczności bezsporne.

Powód A. C. (1) był zatrudniony w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę do dnia 31 maja 2015 roku. Pozwana spółka nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia za miesiąc marzec i kwiecień 2015 roku. Wynagrodzenie za miesiące styczeń i luty 2015 roku zostało powodowi zasądzone wyrokiem z dnia 24 czerwca 2015 roku w sprawie IV P 167/15.

Okoliczności bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa okazały się uzasadnione.

Zarówno umowa o pracę łącząca strony postępowania, jak i bezwzględnie obowiązujące przepisy Kodeksu pracy, wyraźnie określały termin płatności wynagrodzenia za pracę, jako dziesiąty dzień miesiąca następującego po miesiącu świadczenia pracy. Zgodnie z art. 85 § 1 KP wynagrodzenie za pracę powinno być wypłacane przynajmniej raz w miesiącu w stałym i ustalonym z góry terminie. Zgodnie zaś z art. 80 KP, wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Świadczenie to ma charakter ściśle związany z świadczeniem pracy. Strony stosunku pracy doznają przewidzianych prawem ograniczeń w możliwości kształtowania jego treści, w tym terminu wymagalności świadczeń czy częstotliwości ich wypłaty. Pracownik do czasu zaistnienia wymagalności wynagrodzenia pozbawiony jest możliwości dysponowania swoim uprawnieniem. W przedmiotowym stanie faktycznym uszczerbku doznaje również

zasada swobody umów, określona w art. 353¹ Kodeksu cywilnego, stosowana za pośrednictwem odesłania z art. 300 KP, która mogłaby doprowadzić do uznania skuteczności zmian w treści stosunku pracy.

Dla przedmiotowej sprawy kluczowe znaczenie mają zasady ochrony uprawnień pracowniczych oraz zasady automatyzmu, wyrażone odpowiednio w art. 18 § 1 i 2 KP. Zgodnie z przytaczanymi przepisami, postanowienia innych aktów kształtujących stosunek pracy (w tym porozumień między pracownikiem a pracodawcą) nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy, zaś w przypadku przekroczenia powyższej normy, zamiast mniej korzystnych postanowień z mocy prawa stosuje się ich korzystniejsze odpowiedniki, przewidziane przez przepisy prawa.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż do porozumienia o treści wskazanej przez pozwanego doszło pomiędzy stronami procesu. Powodowie zaprzeczyli, aby takowe porozumienie zawierali. Zaś pozwany nie wykazał podnoszonych przez siebie twierdzeń. Art. 258 KPC stanowi, że: „Strona powołująca się na dowód ze świadków obowiązana jest dokładnie oznaczyć fakty, które mogą być zeznaniami poszczególnych świadków stwierdzone, i wskazać świadków, tak by wezwanie ich do sądu było możliwe. Pozwany nie wskazał adresu świadka. Zawiadomienie wysłane przez sąd na adres (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie zostało odebrane przez świadka. Z tego też względu należy uznać, iż pozwany nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku dokładnego oznaczenia adresu świadka. Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka.

Jakkolwiek w świetle ustaleń faktycznych Sądu omawiane porozumienie między powodami a pozwanym nie miało miejsca, to jednak należy stwierdzić, iż nawet gdyby zostało zawarte, nie doprowadziłoby do zmiany łączącego strony stosunku pracy.

Abstrahując od kwestii ustaleń faktycznych, przytaczane przez pozwanego porozumienie kształtowałoby uprawnienia pracownika mniej korzystnie od art. 85 § 1 KP, który to przewiduje wypłatę wynagrodzenia: po pierwsze - za każdy miesiąc oddzielnie, a po drugie - określa termin płatności najpóźniej do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym świadczone prace. Wykonanie omawianego porozumienia prowadziłoby zaś do jednorazowego spełnienia świadczeń za dwa miesiące i to na dodatek w odległym terminie.

Odnosząc się do odsetek, które pozwany wskazywał jako świadczenie mające zrekompensować przedłużenie terminu płatności, w ocenie Sądu nie powoduje ono ukształtowanie uprawnień pracowniczych w sposób korzystniejszy. Należy podkreślić, iż instytucja odsetek ustawowych zapewniłaby pracownikom takie same korzyści. Proponowane przez pozwanego rozwiązanie miało więc zapewnić powodowi świadczenia, które i tak mu się prawnie należały.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I i III wyroku.

Powód A. C. (1) wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za miesiące styczeń i luty 2015 roku. wynagrodzenie za te miesiące zostało powodowi zasądzone wyrokiem z dnia 24 czerwca 2015 roku w sprawie IV P 167/15. Dlatego też pozew o wynagrodzenie za miesiące styczeń i luty 2015 roku, na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 KPC został odrzucony.

Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd ściągnął od pozwanego opłatę od pozwu, której powodowie nie mieli obowiązku uiścić.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał na podstawie art. 477² § 1 KPC.